

тель, и паче мѣри великата мъртвъ камъ
человѣчество, за да призовѣ си чистъ че-
ловѣцы на това, извѣска ез голѣмъ гласъ,
и рече: Возлюбите оуко, Съ мѫжіє,
мѫдростъ, и живите, восхощите
Еѧ, и наказани будете... Есѧ бо
въ ней дѹхъ разуменъ и сватъ, и
образъ благости Божиѧ. Тѣ дѹги
Божиѧ, и Пророки оустроѧтъ. Тѣ
оугождающыхъ єшъ ѿ болѣзниѣй изба-
ви, и настѣви на стезиѣ правыѧ. Да-
дѣ имъ разумъ имѣти сватъ, и
прочаѧ. (1) Тогѡ ради пакъ говоря и дѹ-
мамъ, чи никое дѣло не быва безъ оученїе-
то, не то Божественно, не то человѣческо,
не то церковно, не то гражданско. И дѣто
са є поимѣнило, тамъ и человѣческого є
благополучие пораснало: а дѣто є оумалѣло,
тамъ и злото є премогнало, и ѿ денъ на
день премогва.

За това, любезнїи мой єдинородчики,
като глаголамъ ѹбнш колькъ добринъ проис-

(1) гл. 5. 5.